

Foreningen til støtte af Tamale Youth Home Cultural Group

NYHEDSBREV: LUNGA 10

INDHOLD:

Indtryk fra Youth Home oktober 2016

At opleve Ghana og YHCG som familie med 3 børn

Aktiviteter i foreningen

Historien om Salim

Abu på IPC, Den Internationale Højskole

Indtryk fra Youth Home oktober 2016

v/ Lise Drewes Nielsen

Jeg var i Tamale fra 11- 28 oktober.

Jeg var på Youth Home adskillige dage, selv om det var meget varmt, 35°C.

Her er lidt indtryk derfra.

Syværkstedet

Der var stor aktivitet på syværkstedet på Youth Home alle dage, jeg var der. Sy pigerne, der er lærlinge på stedet, var meget aktive. Jeg talte op til 12-15 sy piger hver gang. Der var desuden de to skræddere, Huzeru og Hafiz, der underviser sy pigerne. Der var også nogle unge mænd ved de elektriske maskiner. De arbejdede på diverse bestillinger af kjoler og broderi til kjoler, fx en brudekjole.

Det, der overraskede mig allermest, var imidlertid at syværkstedet er begyndt at producere skoleuniformer. Huzeru fortalte mig, at de havde taget ideen op fra Dale Mendoza (en amerikansk kvinde fra 'Playing for Change', der har været med til at udvikle syværkstedet). Hun havde givet dem idéen om at producere skoleuniformer til skoleelever i Tamale. YHCG havde derefter henvendt sig til flere skoler og 'lobbet', og nu havde de en ordre på 50 skoleuniformer, som de syr efter mål. Jeg så også, de syede bukser og skjorter til drenge samt kjoler til piger.

Jeg fik Huzeru til at sy for mig. Han syede nogle pudebetræk af wax print stof, som pt er mere in end batik. De syede også toiletposer til mig med wax print udvendigt og genbrugs vandposer indvendigt. Jeg havde nogle kopier med hjemmefra, som de syede efter.

Shani, der er leder af smock værkstedet, syede på flere smocks, mens jeg var der. Smocken er den traditionelle ghanesiske mandsdragt. De sys af særligt vævede bånd, som købes i byen Yendi ca. 2 timers kørsel fra Tamale. Shani tager jævnligt til Yendi for at købe bånd. Han er som noget nyt begyndt at sy kjoler til kvinder af de vævede bånd. De er meget fine, men meget tunge og af svingende kvalitet.

Smock til kvinde

Båndene måles ud, før de sys sammen.

Shani har en lærling, som syr båndene sammen. De syede sofapudebetræk af vævede bånd, som jeg købte i Yendi. De syede også bordløbere af de vævede bånd efter en idé fra foreningen.

Youth Home Cultural Group - dansegruppen

På mit besøgs første dag overværede jeg gruppens meget energifyldte træning fra kl. 16-18. Der var 26 dansere i alt og heraf adskillige kvinder. Chief Suale (høvding) førte an på trommerne og gav stærk energi. En fantastisk moderne dans var en velkomst til mig, sagde Assau, som er danser i YHCG. Jeg sad og så på sammen med Abramans bror Abu fra USA. Han var også meget imponeret.

Under mit besøg i Tamale var gruppen ude til adskillige optrædener både i byen og på Youth Home:

- Foran en bank i byen torsdag den 20. oktober om eftermiddagen
- Til et privat bryllup fredag den 21. oktober om eftermiddagen
- Til en privat fest søndag den 23. om formiddagen
- Workshop og performance for studerende fra Marselisborg Gymnasium, søndag den 23. oktober om eftermiddagen

- Til en begravelse mandag 25. oktober om eftermiddagen og tirsdag den 26. oktober om formiddagen.
- Desuden blev studerende fra IPC modtaget den 27. oktober om morgenen. De vendte tilbage et par dage efter et besøg i Mole Park, og der blev afholdt både workshop og performance for dem.

Optræden for Marselisborg Gymnasium

Alt i alt et højt aktivitetsniveau. De er en kendt gruppe i Tamale og omegn. Og de fortæller selv, at det bl.a. er støttet af, at deres folder, som vi har produceret i Danmark, nu ligger på de store hoteller i Tamale. Hjemmesiden, som vi også har skabt, gør dem yderligere til en seriøs gruppe for henvendelser uden for Tamale.

Youth Home er et samlingssted.

Jeg oplevede Youth Home som et samlingssted med en masse aktiviteter. Et eksempel er, at der i weekenderne ikke er undervisning af sypigerne. Alligevel dukker nogle af dem op på syværkstedet. Nu kommer de i deres eget tøj og ikke som til hverdag, i deres uniformer. De bistår med udførelse af andres syopgaver, de går til hånde og måske løser de egne syopgaver.

Under den daglige træning med dansegruppen er der stadig stor aktivitet på stedet. Der kommer flere forbi for at se på og for at mødes. Om aftenen er det et mødested, primært for mændene. Der laves bl.a. aftaler om at mødes med fx håndværkere og andre fra byen. Der hygges og diskuteres.

Sidst på eftermiddagen spiller et stort volleyballhold på en ny boldbane. Andre dyrker akrobatik og en lokal kirke holder til på stedet.

Alt i alt er Youth Home i det daglige et samlingspunkt for mange mennesker og har derfor en enorm betydning for lokalsamfundet i Tamale. Et yderligere bevis på det er, at flere og flere handlende finder vej forbi Youth Home hver dag, ligesom flere og flere små butikker etablerer sig på stedet. Alt det takket være Youth Home Cultural Group og dens aktiviteter.

At opleve Ghana og YHCG som familie med 3 børn

v/ Jeannett Tankred

I juli måned sommer 2016 rejste min familie til Ghana på en privat 3 ugers rejse. Min familie består af Søren, jeg selv og vores 3 børn, Isabel på næsten 16 år og tvillingerne Pi og Hannibal på 10 år. Rejsen var dels en rejse, hvor vi besøgte vores venner i Ghana, dels var det en dannelsesrejse for børnene og familien som helhed. Desuden skulle det også ses som et pilotprojekt, hvor enkelte af YHCG- medlemmerne skulle introduceres til det at være kulturguiden. Vi har i foreningen i samarbejde med YHCG udarbejdet en projektansøgning til Civilsamfundspuljen under CISU, der netop skal uddanne enkelte medlemmer af YHCG til at være guider for kulturrejsende i Ghana. Rejsen var præget af store værdifulde oplevelser som familie, men jeg vil i det følgende overordnet kort beskrive rejsen som præsentation af kulturseværdigheder og vores rejseguides.

Tamale og seværdigheder

Tamale er Ghanas tredjestørste by med en befolkning på ca. 5-600.000. Det er en af de hurtigst voksende byer i Vestafrika. Tamale er hovedsageligt befolket af Dagomba folket, der taler sproget Dagbani. De er hovedsageligt muslimer, som det også afspejles af de mange moskéer i byen. Tamale var vores base, hvorfra vi besøgte kultursteder og seværdigheder. YHCG director, Abraman, kørte os rundt, når vi skulle besøge seværdigheder i nord udenfor Tamale. Han viste os følgende:

- Mole National Park (safari-tur)
- Den hellige krokodilledam i Paga (her kan man sidde på og røre levende krokodiller)

- Slavecamp i Paga (slavetidens mellemstation i vandringen og salg af slaver fra Nord til Syd)
- Larabanga moskéen (Vestafrikas ældste moské)
- Byen Yendi, hvor vi bl.a. besøgte kongen af Dagombafolket. Vi besøgte også væveriet i Yendi, hvor de producerer strimler til den traditionelle mandsdragt, smocken

Når vi snakker om 'kultur' i vores forening, handler det om 'måden at være i verden på'. Det er de forskelle, hvorpå vi lever, men også kan berige hinanden på med historiske, samfundsmæssige og menneskelige forståelser og fortællinger. To af danserne i YHCG stod for at vise os den ghanesiske kultur i selve Tamale: Kudus og Majeed. De introducerede os til livet som ghaneser ved bl.a. at tage os med til et privat hjem i en compound og på besøg hos en lokal høvding. De viste os vilkårene for de små-erhvervsdrivende og de næsten umulige vilkår for at få et job. Hvis du ikke har bestikkelsespenge er det næsten umuligt at få et job. Derudover viste de os markedet i Tamale og en lokal læderfabrik.

Shamilla – og betydningen af at betale til et sponsorbarn

Vi betaler skolegang for Kudus' datter, Shamilla, og vi ville rigtig gerne se, hvordan hun boede og besøge hendes skole. Shamilla bor sammen med sin mor og bedstemor i en lille lerhytte i en meget fattig compound inde midt i Tamale. Rigtig mange børn i Ghana vokser op uden at mor og far bor sammen. Der er nemlig et stort problem med teenagepregnancy i Ghana. Kudus' børn bor således med hver deres mor. Kulturen siger, at faren kun må besøge sine børn, hvis han har noget med til barnet. Kudus fortalte os, at vores sponsorpenge gik både til Shamillas skolegang, hendes lillesøsters skolegang og også Kudus' nevø, der går på junior high. Det viste sig altså, at vi støtter hele tre børns skolegang. Kudus fortalte, at hvis han sørgede for sin nevøs skolegang, var nevøen forpligtet til at tage sig af Kudus, når Kudus blev ældre. Det var altså en slags aldersforsikring.

Vi besøgte alle tre skoler, og det så rigtig fint ud. Det var også en stor oplevelse for vores børn at møde disse skolebørn og denne form for skolegang. SÅ MEGET anderledes end deres.

Dans på Youth Home

Kudus og Majeed underviste os i at danse. Vi trænede en fiskerdans, som vi skulle træne sammen med resten af gruppen ved den daglige træning om eftermiddagen. Selvom vi ikke er dansere og vi selv synes, vi humper rundt, så lægger gruppen meget værdi i, at vi deltager i deres fælles træning. De har ikke en fordom om, hvorvidt vi kan danse eller ej. Det er mest vigtigt, at vi viser interesse og deltagelse i deres fællesskab, fortalte Kudus.

Trommeundervisning og Siisu som rejseguide

Siisu, der både er danser og ikke mindst en fantastisk underviser og trommespiller underviste os alle i Djembespil. Siisu skulle være vores rejseguide på vores rejse til Cape Coast i Syd den sidste uge af ferien. Han skulle være vores hjælp, når der skulle skaffes transport fra et sted til et andet, forhandle priser, løse problemer og generelt introducere os yderligere til livet i Ghana. Han sikrede sig hele tiden, at vi var ok og passede på os.

I Cape Coast området så vi bl.a. Elmina og Cape Coast Slaveforts og gik Canopywalking i Kakuam National Park med efterfølgende guidet tur rundt i regnskoven. Desværre måtte vi en tur på hospitalet med vores søn. I mødet med et helt andet hospitalsvæsen, end vi er vant til, var det en helt fantastisk hjælp at have Siisu med.

Familien og Siisu kom meget tæt på hinanden i løbet af den uge. Der blev opbygget et tæt venskab.

Afsluttende kommentarer om mødet med en anden kultur

Vi oplevede så stor en kærlighed, åndelighed og omsorg på vores 3 ugers rejse, at man bliver helt flov over, hvordan vi tænker om andre mennesker her i vesten. Flov over, hvordan vi tager ting for givet og hvor lidt omsorg og respekt, vi har for hinanden og de nære ting. Vores børn så og mærkede denne anden måde at være i verden på. De så og mærkede, hvad det betyder, at skulle overleve i meget fattige kår og hvordan man i fællesskab tager vare på hinanden og de nære ting.

Vi har så mange oplevelser og indtryk, at vi kunne fylde en mindre bog. Vi kunne skrive længe om fiskerlivet ved sydkysten, det ghanesiske hospitalsvæsen, transport, korruption, bestikkelse, nutidens 'slaver', vejhandel, vejpoliti, dyr på gaden, skolegang, tålmodighed, ydmyghed, de ghanesiske børn, moderne demokrati overfor urgammel høvdingekultur, tiggere, sammenhold trods religionsforskelle, livet i en compound o.m.a. Jeg har her kun tegnet et meget begrænset billede af alle de fantastiske indtryk og oplevelser, vi har haft.

Vi håber, vi igen en anden gang får mulighed for at besøge vores venner på Youth Home og Ghana, for vi kom alle forandret og beriget hjem. Vi vil kunne leve på disse minder i mange mange år. Som Hannibals skolelærer sagde, da vi holdt oplæg i hans klasse om turen: "Hvor er I heldige, sådan at kunne have en oplevelse af denne art sammen som familie. Jeg bliver helt misundelig".

Aktiviteter i foreningen

v/ Annemarie Grüner

Projektansøgning

I foråret besluttede vi i bestyrelsen, at vi igen ville sende en projektansøgning til Cisu, civisamfundspuljen. Kloge af skade ville vi denne gang søge om et mindre beløb, 200.00 kr. og skære ned på vores ambitioner. Nu skulle det dreje sig om en opgradering af syværkstedet m.h.p. kompetencer og moderne design, oprettelse af et turist- og kulturguidebureau på Youth Home og til sidst en videreudvikling af organisationen i Youth Home Cultural Group. For at have en større chance, deltog Lise og Annemarie i kurser for at være sikre på, at form og indhold af ansøgningen ville være fuldstændig i overensstemmelse med krav og forventninger..

Over sommeren blev der arbejdet og skrevet på livet løs, hele tiden med Abraman som sparringspartner. En sådan ansøgning er utroligt omfattende, og især Lise arbejdede hårdt. Efter et rådgivningsmøde i august, omskrivninger, tilføjelser, utallige korrekturlæsninger og rettelser blev ansøgningen omsider sendt af sted d.15.september. Nu venter vi på, at svaret vil komme omkring d. 1.december. Det er meget spændende. Går det igennem, skal Lise og Annemarie til Ghana til februar for at starte det hele op.

Oplæg

Den 7. november holdt Annemarie Grüner og Lise Drewes Nielsen et foredrag om 'Eventyret om Youth Home Cultural Group' i Albertslund for ca. 40 deltagere. Arrangør var Ældresagen i Albertslund. Der var mange gode kommentarer til vor historie om gruppen og især at det var dejligt at høre om en god historie fra Afrika.

Hjemmesiden

Vi arbejder kontinuerlig med udvikling af hjemmesiden www.yhcg.net. Den er nu også set af embedsfolk omkring præsidentvalget i Ghana. Her er den blevet omtalt som meget professionel.

Historien om Salim

v/Lise Drewes Nielsen

Salim er 14 År. Han er ældste søn i en familie med 6 børn. Hans far og mor har aldrig gået i skole, de taler kun det lokale sprog og ikke engelsk. Han er nevø af Abramam, der er leder af Youth Home Cultural Group. For 8 år siden besluttede Ove Mølgård fra Odense, at han ville støtte Salim med et skolesponsorat. Det har han gjort siden.

Jeg har tidligere besøgt Salims skole sammen med hans far, og taget billeder af de to sammen, begge meget stolte. Salims forældre udviser en enorm stolthed og glæde over, at deres egne børn har fået bedre muligheder. Hvis du ikke lærer engelsk, har du i dag svært ved at begå dig i det ghanesiske samfund. Næsten alle udsendelser i det ghanesiske fjernsyn foregår på engelsk, lige fra nyheder, lokale udsendelser samt udenlandske serier. Alt det er du afskåret fra, hvis du ikke kan engelsk.

Mens jeg var i Ghana i oktober 2016 kom den gode besked: Salim havde været til optagelsesprøve til gymnasiet. Og han var bestået. Den 5. november er han startet på gymnasiet og hele familien jublede. Ud af en familie på 3 onkler og 3 tanter samt deres børn, er Salim den første, der nogensinde er blevet optaget på et gymnasium. Den følgende søndag kom han sammen med sin far på besøg i komponenten hos Abramam, hvor jeg boede. Med stor stolthed viste de optagelsespapirerne frem. Det første år skal Salim gå på et dagsgymnasium i Tamale. Det er opdelt i tre terminer. Skolepengene skal dække afgifter, indkøb af bøger, skoleuniformer, lukkede sko, penge til mad, etc. Det vil koste ca. 2500 kr. De to sidste år foregår på en kostskole. Her skal Salim medbringe en række ting som toiletsager, sengetøj, mygge-

net, tøj (fx skoleuniform, sportstøj, undertøj etc), et strygejern (ikke elektrisk!), mv. Det vil koste ca. 4000 kr. om året inkl. afgifter, indkøb af bøger, mad osv.

Fra hele familien er der stor tak for den indsats, der har givet Salim denne mulighed. Jeg følte mig heldig over, at det netop foregik, mens jeg var der. Dette er bare en ud af mange gode historier om, hvad et sponsorat kan betyde. Ofte kan det være svært at forestille sig på afstand, derfor er jeg glad for at kunne bringe dette indtryk videre.

På min rejse til Ghana oktober 2016 så jeg gang på gang betydningen af vore skolesponsorater. Mange børn her går ikke i skole og det er ydmygende. Hver morgen, når skolebørnene forlader deres hjem i deres skoleuniformer, må de børn, der ikke går i skole blive hjemme, og det bliver klart for enhver, at deres forældre ikke har mulighed for at sende dem i skole. Det er ydmygende.

Den hidtidige sponsor ønsker imidlertid at stoppe med sin støtte, men vi har allerede fundet en ny, som vil dække en del af udgifterne til Salim fremover.

Salim, lillebror og far

Abu på IPC – Den Internationale Højskole

v/Annemarie Grüner

I dette semester har endnu et medlem af TYHCG, Sulimana Abu, haft den store chance og fornøjelse at være elev på Den Internationale Højskole i Helsingør. Abu er fløjtespiller i gruppen og fungerer på flere måder som sekretær. Abu modtog et fuldt scholarship betalt af IPC, men skulle selv skaffe penge til rejsen, lomme penge, visaansøgning, papirarbejde i Danmark og depositum på IPC. Det var ikke let, men ved hjælp fra mange mennesker i Danmark og andre steder i Europa, kunne han rejse hertil i starten af september. Trille fra vores forening hentede ham i lufthavnen og kørte ham til Helsingør. Her blev han modtaget af venlige mennesker, der straks fik ham til at føle sig velkommen.

Abu har valgt følgende fag på højskolen: Development Management, Drama, Political Philosophy, Critical Education, Team Building og Peace/Conflict Studies. Han elsker sine timer og synes, det er frygtelig interessant og brugbart for ham, både i hans fremtidige arbejde på Youth Home og i hans nye job inden for sundhedsvæsenet i Tamale og omegn.

Som optakt til afrikansk kulturfestivalen på IPC holdt Abu oplæg om YHCG, og han har desuden deltaget i en paneldiskussion om fattigdom og ulighed i Verden.

Mens nogen af hans studiekammerater fra IPC rejste til Ghana og bl.a. besøgte Youth Home, var Abu på en større rundrejse i Europa, hvor han besøgte venner og bekendte. Han var i Frankrig, Østrig, Bratislava, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn. I Ungarn arbejdede han som oversætter med en dokumentarvideo om et projekt i Tolon i det nordlige Ghana. Projektet foregår i samarbejde med den ghanesiske regering og UNICEF. Ideen er at medvirke til reduktion af fattigdom i Nordghana.

I weekenden har Abu deltaget i en konference for IPC for 100 mennesker fra hele landet. Emnet var situationen i mellemøsten med henblik på baggrund, årsager samt kompleksiteten af den syriske konflikt.

Abu er handikappet. Han mangler det nederste af sit ene ben og har en protese. Protesen er relativ gammel, og derfor har han svært ved at komme omkring. IPC har købt en cykel til ham, så han nemt kan komme ind til byen. En af hans studiekammerater har sørget for, at Abu får en ny protese. Studiekammeratens familie vil betale.

Abu har allerede været i København to gange for at få taget mål til sin nye protese. Intet under, at Abu er vildt lykkelig for alt det gode, han har oplevet i forbindelse med sit ophold i Danmark. For at det ikke skal være lyv, er han inviteret til Holland i 5 dage, før han tager tilbage til Ghana. Endnu en sand solstrålehistorie.

